

2 UE NHÀ TRONG KỶ ỨC

Ngược xuôi những nẻo đường chiều
 Gọi thương nhớ cảnh tịch liêu quê nhà
 Quanh hiu còn bóng mẹ già
 Tóc sương mới biết đời là bể dâu
 Nhớ dòng sông, nhớ nhịp cầu
 Trời thu ai nhuộm một màu nước xanh
 Nhớ từ những đợt mưa nhanh
 Thương con chim ướt, thương cành hoa lê
 Chiều trên những lối đi về
 Dáng con trâu bước nặng nề mà vui
 Hàng tre xưa có còn tươi,
 Nhớ cây nêu đứng giữa trời đón Xuân.
 Khói chiều mái rạ rừng rưng
 Nồi cơm với đĩa muối vùng thơm lâu
 Nhớ như nhớ mối tình đầu
 Là ngôi chùa cổ sẫm màu rêu phong
 Những vành trăng muện cong cong
 Quen nhau từ thuở bên sông hẹn hò
 Nắng hoàng hôn nhuộm trời mơ
 Hàng cò giăng trắng trên tờ giấy xanh
 Cánh đồng ai vẽ nên tranh
 Nhớ màu lúa chín long lanh hạt vàng

Nằm mơ điệu sáo dịu dàng
 Thương con diều giấy lang thang lưng trời
 Đêm hè đom đóm rong chơi
 Đèn hoa như hội gọi mời trăng sao
 Những màu hoa tím cầu ao
 Còn gầy thương nhớ thuở nào xa xưa
 Đêm Xuân sau phút giao thừa
 Cha ngồi bên án làm thơ khai từ
 Mùa đông cái lạnh tháng mười
 Ổ rơm quanh bếp nhìn trời bão mưa
 Ngày hè dài nhất buổi trưa
 Chợt con gà gáy ngẩn ngơ xóm nghèo
 Con đường xưa khách vắng teo
 Thoảng nghe tiếng gió đưa vèo lá Thu
 Đâu đây trong cõi sương mù
 Cửa thời thơ ấu lời ru mẹ hiền
 Đâu đây trong cõi thần tiên
 Chiêm bao ướt đẫm ưu phiền còn say...

Nhìn trời thương đám mây bay
 Lang thang chẳng biết đường đi lối về
 Dẫu ta biển biệt trời quê
 Vẫn còn có ánh trăng thề trên cao
 Vẫn còn sáng những vì sao
 Long lanh như hạt minh châu soi đường... ■

Lê công Minh

